

INTERVIU CU ȘEFA DE PROMOTIE 2007-2008

Alexandra PETRULEA

REPORTER: Cât timp ai fost în liceu, la ce materie ai învățat cu cea mai mare plăcere?

ANCA: Am învățat cu cea mai mare plăcere la Biologie, dar, în cei 8 ani minunați petrecuți în această școală, cel mai intens am lucrat la matematică, pentru că „O ZI FĂRĂ MATEMATICĂ ESTE O ZI PIERDUTĂ!” după cum spunea stimatul nostru director și profesor de matematică, Nicolae ILE, căruia țin să-i mulțumesc din suflet pentru că ne-a fost întotdeauna aproape!

REPORTER: Ce activități ai coordonat de-a lungul celor 8 ani petrecuți în școala noastră?

ANCA: Îmi amintesc cu plăcere de activitatea la care am fost coordonator, cea de la finele anului 2007, când am organizat alături de colegii mei, din XII E și de cei care au fost în XII D, Miss REAL. În rest, am fost participant direct la toate activitățile cultural-artistice desfășurate în cadrul școlii. (N.R. Anca a făcut parte din Biroul Permanent al Consiliului Elevilor, în clasa a XII-a fiind vicepreședinte).

REPORTER: Cu ce îți plăcea cel mai mult să-ți ocupi timpul liber?

ANCA: Nu aveam prea mult timp liber, dar când îl aveam, îmi plăcea foarte mult să cânt împreună cu fostul meu coleg Tareq HAJAJ, alături de care activam și la Cercul Militar, sub directa îndrumare a lui Călin VLĂDUȚ.

REPORTER: După părerea ta, care ar fi cele mai mari dificultăți în viața de licean?

ANCA: Din punctul meu de vedere, cea mai mare dificultate în viața de licean este vârsta, pentru că în acești ani apare acel moment în care viața te obligă să alegi cine și ce vrei să fii: o persoană respectată sau o persoană contestată!

REPORTER: Care este lucrul de care ți-e dor din tot ce ai trăit în liceu?

ANCA: Mi-e dor de TOT ce am trăit în liceu... de la banca în care am stat până la ultimul sunet de clopoțel care a trezit în sufletul meu emoții ce nu pot fi explicate în cuvinte! Mi-e dor de veșnicele divergențe cu colegii, pe care oricum îi iubesc; de muștrările, mai mult decât părintești, ale doamnei diriginte Florica HASAN; de morala sistematică a domnului director; de „colțul de gunoi” cu care o supăram pe tanti Carmen și pe domnul profesor Dan ISPAS; de orele de Literatură Română ținute cu multă dăruire de doamna profesoară Monica FĂȘIE; de domnul profesor Eugen CIOLAN, căruia îi mulțumesc pentru faptul că m-a susținut și mă susține în continuare; de domnul profesor Traian BOGDAN, care ne-a fost un adevărat prieten, de orele de Informatică în care domnul profesor Manuel BERCOVICI dădea dovadă de multă îngăduință și răbdare cu noi și de toți ceilalți pe care nu i-am amintit, dar care au fost mereu alături de noi. Mi-e dor de toate sentimentele care m-au încercat în decursul acestor ani de neuitat!

REPORTER: Care a fost cea mai mare „boacă” pe care ai făcut-o în timpul liceului?

ANCA: Când am chiulit toată clasa de la ora de matematică, crezând că avem altă oră. Ora a fost recuperată „cu muștrările de rigoare”.

REPORTER: Cum este viața la facultate, spre deosebire de cea din liceu? La ce facultate ești? Cum sunt noii colegi?

ANCA: Sunt studentă la Facultatea de Științe din cadrul Universității din Oradea, specializarea Biologie. Viața de student este frumoasă și grea! Cât despre colegi...sunt simpatici, dar lipsește sinceritatea de la vârsta adolescenței. Din fericire, lipsa de sinceritate a colegilor este compensată de unii dascăli cu adevărat devotați activității lor!

REPORTER: Dacă ai avea posibilitatea să schimbi ceva din ceea ce ai făcut până acum care ar fi acel lucru și de ce?

ANCA: Nu cred că aș vrea să schimb ceva din ceea ce am făcut până acum pentru că, poate, nu aș ști să fac altfel!

REPORTER: Care crezi că este cheia succesului în viață?

ANCA: Munca și seriozitatea!

REPORTER: Ai vrea să transmiți ceva prin intermediul revistei?

ANCA: Profit de această ocazie pentru a mulțumi, cu toată sinceritatea, tuturor profesorilor și personalului administrativ care, în cei 8 ani de școală la Colegiul Tehnic „Ioan Ciordaș”, mi-au fost o a doua familie, m-au sprijinit și încurajat întotdeauna, chiar și atunci când s-a întâmplat să greșesc. Vă mulțumesc și am să vă păstrez mereu în sufletul meu!

Celor care învață acum pe băncile acestei școli le doresc mult succes, îi sfătuiesc să-și respecte și să-și asculte dascălii și, nu în ultimul rând, să muncească și să lupte pentru ceea ce își doresc!